

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224349
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813224349.4

Rozhodnutie

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi: X. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX, t.č. B. Z. W., o zaplatenie 3 883,76 EUR s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13 takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 672,22 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 14.11.2013 domáhal proti odporcovi prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 3.883,76 EUR s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 10.05.2011 v sume 8,94 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3 883,76 EUR od 11.05.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 13.07.2007 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi peňažné prostriedky. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§497 až 507 Obchodného zákonníka a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 24.03.2011 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8 463,62 EUR a pozostávala z istiny 7 721,61 EUR , úroku z omeškania 742,- EUR , pričom sumu úroku z omeškania 742,- EUR si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 4 979,09 EUR , ktorý mal byť splatný v mesačných splátkach vo výške 90,32 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci a navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.06.2014 v počte 43 a celkovej výške 3 883,76 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.05.2011 do 20.06.2014 sa stali splatnými dňa 10.05.2011, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil na splátkach žiadnu sumu.

Súd vydal dňa 27.01.2014 platobný rozkaz č.k. 10Ro/479/2013-26, ktorým zaviazal odporcu uhradiť uplatňovanú sumu a nahradiť trovy konania. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Podľa § 173 ods. 2 O.s.p. ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Dňa 04.09.2014 súd pre opakovanú nemožnosť doručenia platobného rozkazu odporcovi platobný rozkaz zrušil.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpená JUDr. Bohdanom Jakubisom, podaním z 29.07.2015, doručeným 30.07.2015 vniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku, k postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatnení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. (uznesenie KS v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).Z už uvedeného potom vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie kt. sú uvedené v § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom.

Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnili, netrvali na svojej osobnej účasti, s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti v súlade s predloženými listinnými dokladmi (vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu z 29.07.2015 bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené 31.08.2015), súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti. Odporca je t.č. vo Věznici Horní Slavkov, dňa 22.12.2014 mu súd do ústavu doručil žalobný návrh, prílohy spolu s výzvou, aby sa k podanému návrhu písomne vyjadril, ostal nečinný, dňa 12.8.2015 mu prostredníctvom asistenta dožiadaného súdu bolo doručené predvolanie na pojednávanie, nepožiadal o odročenie tohto pojednávania, svojou neúčast' taktiež neospravedlnil, preto súd konal aj v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0373009008, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP o postúpení pohľadávky z 12.04.2011, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti od navrhovateľa z 20.04.2011, zmluvou o postúpení pohľadávky z 24.3.2011, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier z 28.10.2013, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, odpoveďou na výzvu sudu z 3.3.2015, vyjadrením vedľajšieho účastníka, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 13.07.2007 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 4.979,09 EUR (150.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá premenlivá, 11,85 % ročne v deň uzatvorenia

úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2007, s počtom splátok 83, so splatnosťou k 20.dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.06.2014. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne posledný deň kalendárneho mesiaca. RPMN bolo dohodnuté 14,31 %.

Z priloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že odporca dňa 13.07.2007 čerpal peňažné prostriedky vo výške 4.979,09 EUR, uhradil celkovo 189,90 EUR dňa 13.07.2007 sumu 3.000,- Sk, dňa 20.08.2007 sumu 1.813,40 Sk, dňa 22.08.2007 sumu 907,60 EUR, z týchto úhrad bola na istinu započítaná suma 90,27 EUR, na poplatky 99,58 EUR a na úrok z omeškania 0,05 EUR. Dňa 20.04.2011 vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 8.665,03 EUR najneskôr do 04.05.2011.

Navrhovateľ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48 Bratislava a navrhovateľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava. Postupca zaslal odporcovi písomné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.04.2011.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, ako prvý dôvod uviedol, že nárok je premlčaný, čo vyplýva z prílohy č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok, keď v 6. riadku odspodu je uvedený počet dní omeškania 1281. Ak navrhovateľ tvrdí, že odporca bol iba ku dňu postúpenia pohľadávky už v omeškaní 2,5 roka, pričom k podaniu žalobného návrhu došlo 2,5 roka po tom, je to takmer 6 rokov, ako druhý dôvod uviedol, že navrhovateľ ako subjekt odlišný od banky nemá oprávnenie vykonávať činnosti, na ktoré sú oprávnené iba banky v zmysle zákona o bankách a povolenia vydaného NBS a teda nemôže bankové úvery zosplatiť. Postúpiť možno iba pohľadávku banky zodpovedajúcu jej nesplatenému záväzku. Ak chce banka svoju pohľadávku z úveru postúpiť, je potrebné, aby svojho klienta najprv vyzvala, že je v omeškaní a táto výzva musí byť klientovi aj doručená a následne musí banka dodržať lehotu 90 kalendárnych dní, po uplynutí ktorých môže postúpiť len časť nesplateného záväzku klienta alebo celý úver, ale za predpokladu, že ho najprv zosplatiť. Ak nedošlo k zosplateniu úveru bankou, je postúpenie celého úveru na tretiu osobu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách neplatné, ide teda o neplatné postúpenie, čo má za následok, že pohľadávka neprešla na navrhovateľa, ale aj naďalej je v dispozícii právneho predchodcu navrhovateľa, teda Slovenskej sporiteľne. Zo spisu nevyplýva, že by navrhovateľ vôbec výzvu podľa § 92 ods. 8 doložil, neuniesol tak dôkazné bremeno, tieto závery sú podložené aj rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 z 29.5.2014, 19Co/177/2014 z 24.2.2015, 4Co/145/2014 z 11.3.2015. Vedľajší účastník si uplatnil troj konania.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi zaplata sumy 3.883,76 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8.463,62 EUR. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 24.03.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako

postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.07.2007. V konaní nebolo navrhovateľom preukázané, že by Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 iba oznámila odporcovi listom zo dňa 12.04.2011. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom nemal preukázané, že by odporca bol písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a že by po takejto výzve bol odporca v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku. Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal navrhovateľ oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.04.2011 mal súd preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo zo strany navrhovateľa ako osoby, ktorá nie je bankou až po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011, pričom navrhovateľ v konaní nepreukázal, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila Slovenská sporiteľňa, a.s. ani že neuplynula doba 90 dní od písomnej výzvy banky na splatenie pohľadávky a teda súd má preukázané nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách. Pokiaľ by aj boli zmluvou postúpené splatné pohľadávky (t.j. dovtedy splatné splátky), v tejto časti súd nemá preukázanú existenciu výzvy banky podľa § 92 ods. 7 prvá veta zákona o bankách.

Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, podľa názoru súdu len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nestačí, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd na záver dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že navrhovateľ uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 OZ obsahoval § 52 ods. 1 OZ iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle v tom čase platného § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa OZ alebo ObZ, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka. Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku

premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporca na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04.08.2005 čerpal od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 2.287,- Sk so splatnosťou prvej splátky 01.09.2005 a konečnou splatnosťou úveru 01.08.2010. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.09.2012 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky celkom vo výške 3632,52 EUR s výškou omeškanej splátky 3 592,20 EUR a s uvedením celkového počtu dní omeškania 3 592,20 dní. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná z dôvodu, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 24.03.2011 bol odporca v omeškaní 1 281 dní, čo predstavuje lehotu 3,5 roka, z čoho vyplýva, že už ku dňu postúpenia pohľadávky bola táto pohľadávka už premlčaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník na strane odporcu. Súd priznal náhradu trov právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej pomoci, prevzatie vecí a zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej z 29.07.2015, zastupovanie na pojednávaní 02.09.2015 a 141,09 EUR /§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení/, 3 x RP á 8,39 EUR, t.j., spolu odmena 448,44 EUR. Ďalej patrí právnemu zástupcovi náhrada cestovného za účasť na pojednávaní dňa 02.09.2015 a to Bratislava - Prievidza a späť, počet km 368 km pri spotrebe l/ 100 km 5,6 l, cena za liter paliva 1,343 EUR, spolu cestovné výdavky 83,98 EUR, ďalej náhrada za stratu času za 10 polhodín á 13,40 EUR, spolu 139,80 EUR. Trovy právneho zastúpenia ako celok činia 672,22 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.